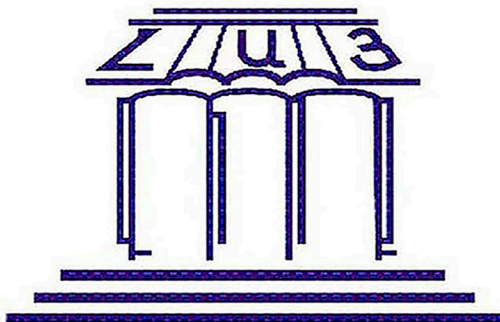

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
նչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

ՀԱՅ ԴՐՁԻՁԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Պ. Պ. ԳՈՍՏԻՆԵՎ

ԿՈՒՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԲԶԻԶՆԵՐԻ
ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ ՅԵՎ ՆՐԱՆՑ
ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

ЗКП5

7-85

ՀԱՅԴՐԱՆ

1931

ՓԵՐՍՈՆԱԿԱՆ

23.07.2013

11 DEC 2000
25 SEP 2006

3K05

7-85

ԳՅՈՒՂԲԶԻԶԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

պ

Գ. Գ. ԳՈՍՏԻՇԵՎ

ԿՈՒՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԲԶԻԶՆԵՐԻ
ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ ՅԵՂ ՆՐԱՆՑ
ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

ՅԵՂՈՒՅԹ ՀԿԿ/Բ) ԿԿ 5-IV-31 Բ.

ԿԱԶՄ-ՀՐԱՀԱՆԴՁԱԿԱՆ ԲՈՒՆԻ

ԽՈՐՀՐԴԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆՈՒՄ

ԹԱԳ. Գ. ՄԱԹԵՎՈՍՅԱՆ

1001
30855

9990

1931

ՅԵՂՈՒՅԹ

Պետերասի տպարան
Գրավիր 6968 (բ)
Հրատար. № 1863
Պատվեր № 5453
Տիրաժ 4000

ԽՈՐՀՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ, ՄՏԿ-Ի ՅԵՎ ԽՈՐՈ-
ՐԱԳՈՒՅՆ ԿՈԼՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԲՋԻՋՆԵՐԸ

ԿՈՒՍԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ ՀԵՆԱԿԵՏՆԵՐՆ ԵՆ
ԳՅՈՒՂՈՒՄ

Գաղառների վերացումից հետո շրջանները ձեռք
բերին մեծ ինքնուրույնություն և սկսեցին զգալ մեծ
պատասխանատվություն կուսակցության և խորհրդ-
ղային իշխանության նրանց հանձնարարած դործի հա-
մար: Շրջանները՝ գուցե և վոչ բոլորը և վոչ այնպես,
ինչպես հարկավոր է, համենայն դեպս նշանակալից
չափով ամրացել են աշխատողներով, ի հաշիվ վերաց-
ված գաղառների ակտիվի:

Չնայած սրան՝ դեռևս շրջաններում աշխատողնե-
րը պակաս են: Շրջաններում վորակյալ աշխատողների
պակասը սուր կերպով զգացվում է նաև նրա համար,
վոր կուսակցության յերկրային և մարդային կոմիտե-
ները, ինչպես և բոլոր յերկրային և մարդային այլ
կադմակերպությունները դեռևս չեն կարողացել համա-
պատասխան կերպով վերակառուցել ղեկավարությունը
շրջանների նկատմամբ, հատկապես այնպիսի յերկրնե-
րում (край), մարդերում, աղքատի հանրապետու-
թյուններում, վորտեղ հաշվվում են 200-300 և ավելի
շրջաններ:

Այսպես և դյուզական շրջաններում աշխատողնե-

եւ լինի, կատարել դադդյա՛նների արտադրական պլանը 100 տոկոսով, վորովհետեւ այդ աջակցում ե խորհրդային Միության մեջ կառուցվող հարյուրավոր ե հազարավոր գործարանների ե ֆաբրիկաների ժամանակին դործի գցելուն: Իհարկե, գործարաններում ել կան բացառութիւններ, բայց մենք տվյալ դեպքում չենք խոսում ընդհանուր կանոնից բացառութիւն կազմողների մասին:

Ահա սոցիալիզմի համար պայքարելու, սոցիալիզմի կառուցման գործի համար իր դերի այս դիտակցումը, վորն ունի ներկայումս սրբուհարաւոր ե առաջին հերթին նրա առաջավոր մասը, մենք պիտի դաստիարակենք, արթնացնենք, ամրացնենք կոլտնտեսականները ե առաջին հերթին դյուղի առաջավոր մասի մեջ:

Յուրաքանչյուր կոլտնտեսական ե առաջին հերթին ակտիվիստ, պիտի իրեն պարզ պատկերացնի, վոր յուրաքանչյուր ավել ցանած հեկտար հողը, ժամանակին ցանած ե լավ մշակած արտը ե գլխավորը՝ ցանքի հարյուր տոկոս կատարումը բոլոր կոլտնտեսներից, վորոնց թվում ե տեխնիկական բույսերի, բերքահաշվաքի հաջող կադմակերպումը—մինիմում կորստով, յուրաքանչյուր ավել փութ բերքը ամեն մի հեկտարից, հացի, քանջարեղենի, մսի, ձվի մթերման հարյուր տոկոս կատարումը—այդ պայքար ե սոցիալիզմի համար, պայքար սոցիալիզմի կառուցման համար, դա մեր սոցիալիստական տնտեսութեան համար նորանոր գործարաններ կառուցող, կոմբայններ, տրակտորներ, դադդյա՛ններ ե մեքենաներ պատրաստող բանվորների մոտակարարման գործի բարելավումն ե, դա

րի դրութիւնը: Իսկ դյուղում աշխատանքը հսկայական ե: Գյուղի սոցիալիստական վերակառուցման գործը, վորը վերջին յերկու տարիների ընթացքում ծավալվել ե ե շարունակվում ե ծավալվել հսկայական թափով ու չտեսնված տեմպերով, դյուղում դասակարգային ամենասուր պայքարի դրութիւնը—այս բոլորը պահանջում են կուսակցութիւնից ե խորհրդային իշխանութիւնից չափադանց ամուր ե վորակյալ դեկավարութիւն նոր կոլտնտեսական դյուղի համար:

Ներկայումս հատկապես դյուղին անհրաժեշտ ե ղեկավարութիւն վոչ թե «ընդհանրապես», այլ այնպիսի ղեկավարութիւն, վորի ընթացքում յուրաքանչյուր կոմունիստ, յուրաքանչյուր կոմյերիտական, յուրաքանչյուր անկուսակցական ակտիվիստ—կոլտնտեսական վոչ միայն իմանա, այլ ե պարզ պատկերացնի իրեն, ինչպիսի պրակտիկ խնդիրներ են կանգնած իր ե իր կոլտնտեսութեան առջեւ այսօր, ե պիտի կանգնեն վաղը:

Վերցնենք արտադրութեան մեջ, գործարանում, աշխատող կոմունիստին կամ կոմյերիտականին: Նա չատ լավ գիտե, վոր սոցիալիզմի կառուցման խնդիրը—դա Ստալինդրադի տրակտորի գործարանի համար նշանակում ե, վորքան հնարավոր ե արագ կատարել արտադրական պլանը, վորովհետեւ տրակտորը հանդիսանում ե խոշորագույն գործիք կոլեկտիվացման, դյուղի սոցիալիստական վերակառուցման գործում: Իսկ հանդիսանում ե որինակելի ե գործնական ագիտացիա սոցիալիզմի համար:

Դադդյա՛ններ պատրաստող գործարանում աշխատող կոմունիստի համար—այդ նշանակում ե, ինչ պնդ

հարված և դասակարգային թշնամուն—կուլակին, վրահասարարին, դա Հոկտեմբերի բոլոր նվաճումների ամբողջումն է:

Այս բոլորի համար անհրաժեշտ և լուրջ բայելե-վիկյան աշխատանք, իսկ այդ աշխատանքի համար հարկավոր են մարդիկ: Մարդկանց հարցը դեռ աշխույժ, ինչպես առաջ, հիմա արդեն չի կարելի, այսինքն՝ այդ մարդկանցը տա միայն ֆարքիկան, —գործարանը, քաղաքը: Յեվ արդեն դրա սուր կարիքն էլ չկա:

Կոլտնտեսական դյուղում առաջացել են մեր ամուր տաղանդավոր, լավագույն կադրերը, վորոնք պատ-րաստ են իրենց կյանքը զոհելու կոլեկտիվացման գործի համար:

Նրանք լավ դիտեն, վոր սոցիալիզմի կառուցման գործում հիմնականը վճռվում է գործարանում, խորհ-տնտեսությունում, ՄՏԿ, կոլտնտեսությունում: Բայց նրանք դեռ քիչ վորձ ունեն, դեռ բավարար դրադետ չեն, նրանց անհրաժեշտ է ոգնել, ղեկավարել, ինչպես հարկն է:

Ինչպես ոգնել առաջավոր մարտիկ կոլտնտեսական-ներին: Իհարկե, չրջանային կուսկոմիտեյի դերը այս գործում—առաջնակարգ, վճռական և հսկայական է: Բայց չրջանային կուսկոմիտեյում, չրդործկոմում նույնպես քիչ են մարդիկ: Յեվ մենք չենք կարող նը-րանց անհրաժեշտ քանակությամբ մարդիկ տալ քա-ղաքից: Բոլորին հայանի յե համ. Կ. Կ. (Բ)Պ. Կոմիտեյի վորոշումը այն մասին, վոր յերկու տարի արգելվում է գործարանից բանվորներ վերցնել: Այս վորոշման քովանդակությունը միանգամայն հասկանալի յե:

Գործարանները ներկայումս աշխատում են հսկա-

յական լարվածությամբ: Հին գործող գործարանները պիտի կադրեր պատրաստեն նոր կառուցվող, կառուց-ված և աշխատանքի անցած գործարանների համար:

Միաժամանակ կոլտնտեսական դյուղի համար մարդկանց հարցը մեր առաջ կանգնեց իր ամբողջ հա-տակով: Կնչանակե—այնպես վերակառուցել կուսակցա-կան աշխատանքը դյուղում և կոլտնտեսությունից բջի-ջի ղեկավարությունը, վորպեսզի այդ անհրաժեշտ ղեկավարությունը ապահովի դյուղի և դյուղական չրջանային կենտրոնի աճող կադրերի հաշվին:

Կրկնում ենք, մեղ հաջողվեց նախկին դավառների կադրերի հաշվին վորոշ չափով ամրացնել դյուղական չրջանային կենտրոնները: Իհարկե այդ խնդրը լիովին դեռ չի լուծված: Աղդային կոմկուսակցությունների կենտկոմները, մարդային և յերկրային կոմիտեները պիտի շարունակեն դյուղական չրջաններն աշխատողնե-րով ամրացնել: Սակայն բացի դրանից՝ մենք չափա-ղանց խոշոր հնարավորություններ ունենք նչանակալից չափով բարելավելու կոլտնտեսական բջիջները, այդ-պիսով և վորջ կոլտնտեսությունների ղեկավարությու-նը: Այդ հնարավորությունը կայանում է խորհտնտե-սությունների, ՄՏԿ և խոշորագույն կոլտնտեսությու-նների մեջ: Խորհտնտեսություններում մենք արդեն ու-նենք բավականին հաստատուն, միանգամայն ամրացած կուսակցական բջիջներ: Այնտեղ կան կոմունիստներ—բարձրորակ պրոլետարներ. փականակադործներ, ու-ղեվիկներ, մեխանիկներ, այնտեղ կան կուսակցական—ինժեներներ, դյուղատնտեսներ, դիրեկտորներ և տե-ղակալներ: Նույնը մենք ունենք ՄՏ Կայաններում:

Վորոշ չափով թույլ, բայց ընդհանրապես շատ

կուլտուրական հարցերում ոգնենք գործով՝ անհրա-
ժեշտ է առաջին հերթին կոլտնտեսական բջիջները քա-
շել դեպի նրանց հիմնական կետերը—դեպի խորհրդա-
տեսութիւն, Մ. Տ. Կայան և բարեկամել կազմակեր-
պութիւնների և շրջագործկոմների ղեկավարութիւնը
կոլտնտեսական շրջաններում:

Յենթադրենք՝ մոտենում ե գարնանացանը կամ աշ-
նանացանը: Կոլտնտեսութիւններին անհրաժեշտ է պատ-
րաստվել այդ խոշոր տնտեսական կամարանիային: Այս
գործում կոլտնտեսական բջիջի դերը փոքր չէ: Խորհ-
տնտեսութեան կամ Մ. Տ. Կայանի բջիջը, վորպես հե-
տակետ, պիտի համարի իրեն կցված կոլտնտեսական բը-
ջիջների կամ քարտուղարների, կամ ակտիվին, կամ
բջիջներին ամբողջութեամբ, իսկ յերբեմն և կոլտնտե-
սութեան անկուսակցական ակտիվին՝ միասեղ քննե-
լու, թե ինչպէս անցկացնել գարնանացանի կամ աշնա-
նացանի կամպանիան, ինչպէս կազմակերպել սերմի
հավաքման գործը, նրա գտումը, ինչպէս սպասագործել
պարարտանյութերը, ինչպէս դասավորել ուժերը և
այլն:

Փորձը ցույց տվեց, վոր կոլտնտեսութիւններում
բերքահավաքը անցկացնել ախարես, ինչպէս անց է
կացված առաջ, չի կարելի: Ներկայումս շատ վատ
են ոգտադործվում ինվենտարը և բանվորական ուժը:

Անհրաժեշտ է այդ բոլոր հարցերը կազմակերպ-
չորեն մշակել և նրանց շուրջը համախմբել կոլտնտեսա-
կանների ուշադրութիւնը:

Անհրաժեշտ է ոգնել կոլտնտեսութիւններին անց-
նելու գործարքին: Հարկավոր է կուսակցութեան և խոր-
հրդային իշխանութեան վորոշումների համապատաս-

խան կազմակերպել բերքի բաշխումը, պետք է կազմա-
կերպված վճռական հակահարկած տալ սպառողական
տրամադրութիւններին, այն է՝ բերքն ըստ շնչերի
բաշխելուն: Պետք է լավ հոգս տանել ինվենտարի,
տրակտորների և այլ արտադրական գործիքների հա-
մար:

Հարկավոր է ուժեղ կերպով ոգնել կոլտնտեսու-
թիւններում համայնացված անասունների ավելացման
հարցը, կարգավորել թռչնաբուծութիւնը:

Պետք է ագրոմիխիումից անցնել ավելի ծավալուն
աշխատանքի՝ արապետելու ագրոնոմիական գիտե-
լիքներին, այն տեխնիկային, վորը մացվում է դյուղա-
տնտեսութեան մեջ:

Հարկավոր է տեխնիկական գրագիտութիւն: Կո-
մունիստներին, կոմյերիտականներին, վորջ կոլտնտե-
սական ակտիվին պետք է դարձնել քաղաքականապես
գրագետ: Կոլտնտեսութիւնում կուլտուրական գործը
պետք է ծավալել ինչպէս հարկն է:

Այս բոլորի հետ միասին պետք է միշտ հիշել, վոր
անհրաժեշտ է ուժեղ պայքար կուլակի դեմ:

Այս բոլորը խոսում են այն մասին, վոր կոլտնտե-
սական բջիջների և վորջ կոլտնտեսական կյանքի դե-
կավարութիւնը շատ լրջորեն բարդանում է:

Ահա այդ աշխատանքը դյուղական շրջանային կու-
սակցական, կոմյերիտականների ղեկավարութեամբ
պետք է ծավալեն հենակետները—խորհրտնտեսութիւն-
ների, Մ. Տ. Կայանների—բջիջները: Անհրաժեշտ է,
կազմակերպել հենակետային և նրանց կից կոլտնտեսա-
կան բջիջների միացյալ արտադրական խորհրդակցու-
թիւններ, կազմակերպել խորհրտնտեսութիւններին և

Մ. Տ. Կայաններին կից հիմնական դրադարաններ, զյուզատնտեսական գիտությունների աղբյուրներ, խմբակներ, քաղվածքակներ: Պետք է կազմակերպել կուտակասուհիների մեջ անդրադարձության վերացման աշխատանքները և այլն:

Կարող ենք մենք այժմ բավարարել յուրաքանչյուր կուտակասություն բոլոր անհրաժեշտ ուժերով և միջոցներով: Իհարկե, դեռևս մոչ: Բայց մենք կարող ենք արդյոք ողնել այդ հենակետներին թեկուզ կուսակցական կազմակերպիչների, կուլտուրաշխատավորների, կոմունիստ-դասախոսների, մասնագետների, զյուզատնտեսների, ինժեներների, անասնաբույժների և ուրիշների այցելությունների միջոցով: Իհարկե, կարող ենք: Սեյ յեթե այդ իրադրոժի, այն ժամանակ այդ կետերն իրոք բազա կլինեն կուսակցատանքների համար դյուշում:

Մի քանի բնկերներ շտապում են և ստեղծում գործարանային կուակոմիտեյի իրավունքներով աշխատող հենակետներ: Դրանցից այնքան ել արդյունք չի ըստացվում:

Այժմ դժվար է գնահատական տալ աշխատանքի այն բոլոր նոր ձևերին և մեթոդներին, վորոնք գործադրվում են տեղական աշխատողների կողմից: Անհրաժեշտ է արդյոք մտցնել խոշոր խորհանտեսություններում և կուտակասություններում գործարանների ցեխ-բջիջների կամ կուսակցական խմբերի նման ուրիշակ, հողամասային բջիջներ, բրիգադներ և այլն: Անհրաժեշտ է դիտել, ուսումնասիրել, հաջող, իրենց արդարացիող ձևերն ամրացնել, տարածել մյուս կուտակասություններում, իսկ անհաջողներից տղատվել:

Հենակետների դյուշության դեպքում դյուշական շրջանային կուակոմիտեներից պահանջվում է ավելի վորակյալ դեկավարություն ցույց տալ այդ հենակետներին: Դյուշական շրջկոմները այդ պիտի հաշվի առնեն: Նրանք պիտի յեղեն այն հանգամանքից, վոր հենակետների վրա մեծ խնդիրներ են դրվում և վար գրվալարն են, շրջկոմները պետք է ձգտեն, վորպեսզի այդ կետերը լինեն իրոք հենարան և ապահովեն կուտակասական բջիջի անհրաժեշտ ոգնությունը, վորը նրանցից պահանջում է կուսակցության կենտրոնական կոմիտեն:

Հենակետների դյուշությունն այժմ բնավ չի նշանակում, վոր շրջկոմները պետք է թուլացնեն իրենց ուշադրությունը դեպի կուտակասական բջիջները:

Ընդհակառակն, անհրաժեշտ է նրանց կողմից ավելի ուշադրություն և ոգնություն:

Հենակետներում ինչպես հարկն է աշխատանքը ծավալել՝ են արդյոք յերկրկոմները, մարդկոմները և աղբային Կ. կուսակցությունների Կ. կոմիտեները: Վոչ, դեռ չեն ծավալել: Այս անհրաժեշտ է արձանագրել և ընդգծել ամենայն վճռականությամբ:

ՈՒԺԵՂԱՑՆԵԼ ԿՈԼՏԵՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Չափազանց եյական նշանակություն ունեն հենակետների ու դյուշական շրջանային կուակոմների կողմից կուտակասական բջիջներին դեկավարելու գործում հետեւյալ մոմենտները.

Կուտակասություններն աճում են և պետք է աճեն և քանակով և վորակով: Կուտակասականների ախտի-

վությունը բարձրանում է: Կոլտնտեսական ակտիվը վորոնում է աշխատանքի նոր ձևեր ու մեթոդներ: Յեվ դա միանգամայն բնական է:

Բայց խորհանդեսության բջիջները և Մ. Տ. Կայանի բջիջները վորպես հենակետներ, պետք է հիշեն, վոր կոլտնտեսությունը—խորհանդեսություն չէ: Գյուղական շրջկոմների աշխատողները չպետք է մոռանան, վոր կոլտնտեսությունը գործարան չէ: Գործարանում նույնպես բջիջները յերբեմն աղավաղում են իրենց կուսակցական ղեկավարությունը և զբաղով բարդացնում են արտադրության կարգավորման գործը: Կ. Կոմիտեն չառ ամուր է դրել միանձնյա ղեկավարության գործը գործարանում: Մեր գործարանային բջիջները միանձնյա ղեկավարության լողունգը չառ դանդաղ են իրագործում: Կոլտնտեսության մեջ վողջ կյանքը ղեկավարում է նրա ընտրովի վարչությունը:

Ճիշտ է, այնտեղ ել պետք է լինի միանձնյա ղեկավարություն, այսինքն՝ վարչության նախագահը ալիտի վարչության վորոշումները համառ և կայուն կերպով անցկացնի կյանքում: Յեվ նա, ով խանդարում է նրան այդ գործում, վնաս է բերում: Բրիգադիրն աշխատանքի ժամանակ պիտի լինի իր գործի կայուն ղեկավարը, նրան պիտի լսեն: Յեվ յեթե բջիջը կամ նրա քարտուղարը խառնվում են արտադրական կարգադրություններին և վարչության նախագահի կամ բրիգադիրի ցուցմունքներին, ապա այդ բջիջը խախտում է միանձնյա ղեկավարության վերաբերյալ հրահանգը:

Խորհանդեսության մեջ և գործարանում կա ղեկավար, իսկ կոլտնտեսության մեջ ընտրովի վարչու-

թյուն: Ահա այս տարբերությունը մեր կոլտնտեսական բջիջները—նաև շրջկոմները—յերբեմն չեն հասկանում: Խորհանդեսության և Մ. Տ. Կայանի բջիջները վորպես հենակետներ այս տարբերությունը նույնպես իսկույն չեն հասկանա: Կ. Կոմիտեն բազմաթիվ անգամ ասել է, վոր շրջկուսկոմները, կոլտնտեսական բջիջները չհրամայեն, կոլտնտեսության վարչությանը վարչական հրահանգներ չարձակեն: Սակայն մենք դիտենք, վոր յերբեմն կոլտնտեսության վարչության նախագահին իրենք բջիջները, իրենք շրջկոմները ադմինիստրատիվ կարգով հրահանգում են, փոխարինում են ուրիշով և դրանով խախտում են ընտրական սկզբունքը: Կենտ. Կոմիտեն այժմ այդպիսի բջիջների նկատմամբ, վորոնք խառնվում են գործարանի վարչական գործերին, ամենավճռական միջոցներն է ձեռք առնում (նույնիսկ վոչ միայն բջիջների, այլ և առանձին ղեկավարում մարդկաների և յերկրկոմների վերաբերմամբ):

Մենք պետք է կատեգորիկ կերպով արգելենք կոլտնտեսական բջիջներին վարչական հրահանգներ արձակել կոլտնտեսության վարչություններին: Ճիշտ և, «արգելել» խոսքը նույնպես պարունակում է վարչական կարգադրության ելեմենտ: Բայց այդ սարսափելի չէ, յերբ անհրաժեշտ է ամենավճռական կերպով արգելել:

Սակայն այդ քիչ է: Պետք է ստիպել կոլտնտեսական բջիջին, յուրաքանչյուր կոմունիստի և կոմյերիտականի առանձին, շրջանային կուսակցական կոմիտեյի, յուրաքանչյուր աշխատողի, վորպեսզի հասկանան, վոր կոլտնտեսական բջիջի կողմից վարչական

հրահանգումները վնասակար են, սպառնում են կոլտնտեսականների ակտիվությունը, լավ կողեր են տալիս կուլակի և կուլակային ելեմենտների ձեռքը: Չպետք է մոռանալ, վոր կոլտնտեսություն յեկած գյուղացին — յերեկվա սեփականատերն է, վորը վարում եր իր ինքնուրույն տնտեսությունը: Իսկ կոլտնտեսության մեջ լինում են այսպիսի փաստեր. այսոր կոլտնտեսականին ընտրում են նախագահ, վաղը բջիջը նրան հեռացնում ե. այսոր կոլտնտեսական — գյուղացին նշանակվում ե բրիգադիր, վաղը բջիջը նրան հեռացնում ե. այսոր բջիջը նրան առաջ ե քաշում գոմերի կառավարչի պաշտոնի, վաղը բջիջը նրան տեղափոխում ե այլ տեղ և այլն: Այն ժամանակ կոլտնտեսականի ձեռքերը թուլանում են և ինքն իրեն մտածում ե. «այս ի՞նչ բան ե, յերեկ յիս աշխատում եյի իմ տանը, ինքս եյի իմ տերը, վոչ վոք ինձ չեր դիպչում, վոչ վոք ինձ չեր հրամայում, վոչ վոք ինձ այստեղից այնտեղ չեր նետում: Իսկ այսոր կոլտնտեսության մեջ եմ, թվում ե, թե ամեն ինչ լավ ե, ընդհանուր դործ ե, մեր դործն ե, կոլեկտիվ աշխատանքի շահն ինձ համար հասկանալի յե, իսկ ինձ այս ու այն կողմն են նետում, առանց հարցնելու այդ մասին»:

Ահա թե ինչի կարող ե հասցնել, իսկ առանձին դեպքերում անպայման հասցնում ե, յեթե բջիջը հրամայում ե:

Այն ղեկավարությունը, վորն ուշադրության չի առնում կոլտնտեսականին, վորպես կենդանի մարդ և յերեկվա տնտեսատեր լինելը, վորն իր արտահայտությունը «ինքն եր տերը», — վատ ղեկավարություն ե: Այս մեծ և չափազանց լուրջ հարց ե: Յերբեմն անհրա-

հեշտ ե աշխատողին հեռացնել, յեթե նա չի կարողանում դործը տանել, կամ յեթե նա ուղղակի վնասակար մարդ ե: Բայց պետք ե այնպես անել, վորպեսզի կոլտնտեսության վարչությունը նրան հեռացնի: Յերբեմն անհրաժեշտ ե տեղափոխել մի աշխատանքից մի այլ աշխատանքի, բայց այդ անել այնպիսի պայմաններում, վոր նա վիրավորանք չզղա: Մի ուրիշին անհրաժեշտ ե հեռացնել ազմուկով, վորպեսզի նրա հեռացմանը մասնակցի կոլտնտեսության վարչությունը, վորպեսզի այդ իմանան բոլոր կոլտնտեսականները, վորպեսզի այդ նախազգուշացնի և դաստիարակի ուրիշներին: Բայց պիտի կարողանալ այդ կատարել շնորհով, կոլտնտեսության ակտիվի, վարչության, իսկ յերբեմն բրիգադի միջոցով, յեթե այդ վերաբերվում ե բրիգադին, և չափազանց զգուշությամբ, նախորդ ստուգելով և վոչ թե ուղղակի դործադրել բջիջի մերկ վարչական հրահանգումը կոլտնտեսության վարչության ղեկի վրայով:

Ձի կարելի տեսել վոր մեր գյուղական շրջանային կոմիտեները վատ են աշխատում կամ կոլտնտեսական բջիջներն իրենց աշխատանքներում միայն բացառական կողմեր ունեն: Վոչ, յերբեք: Շրջանային կազմակերպությունները, կուսակցական կոմիտեները վատ չեն աշխատում, կատարում են խոշոր աշխատանք, կրում են իրենց ուսերի վրա մեծ բեռ: Բայց յերբեմն հիմնադադին կողմեր և յերբեմն շատ սուր տրակտուրյուն մենք դեռ շատ ունենք և դրանց կողքով վոչ մի դեպքում չպիտի անցնենք: Շրջկոմներն, ինչպես առում են, կոլտնտեսությունների վողջ աշխատանքը իրենց ուսերի վրա յեն առնում, իսկ շրջկոլտնտեսություն

55805
1001

թյունները դեռ թույլ են աշխատում. վատ են ղեկավարում կոլտնտեսությունների տնտեսական կյանքը և ինչո՞ւ յե այդպես: Ասում են կադրեր չկան: Հնարավոր է: Բայց պատճառը կայանում է նաև նրանում, վոր այնտեղ քիչ կոլտնտեսականներ կան:

Երկրորդ տնտեսության նման աշխատանքը ներկայումս անթույլատրելի յե: Պետք է ամենամոտ ժամանակում զեղչել չրջկոլտնտնություն աշխատանքները, նրանց դարձնել տնտեսության ավելի ակտիվ, ավելի զրադես, ամուր կապել նրանց կոլտնտեսություններին, անցկացնել այնտեղ մեծ թվով կոլտնտեսականներ, կուսակցական և անկուսակցական: Սա հենակետների հետ անմիջական հարաբերություն չունի, սակայն անալոգիան անմիջական կապ ունի յերկրային և գյուղական շրջանային կուսակազմակերպությունների հետ: Երկրորդները չեն կարող իրենց վրա վերցնել բոլոր աշխատանքների ծանրությունը, չեն կարող այդ անե—նաև յերկրային կուսակցական և խորհրդային կազմակերպությունները:

Հարկավոր է աշխատանքն այնպես դնել, վորպեսզի լավ աշխատեն հենց կոլտնտեսության ղեկավար որդանները, կոլտնտեսական քննիչները, հենակետները, շրջանային կազմակերպությունները և ապահովեն կոլտնտեսական կազմակերպությունների լավ ղեկավարությունը, բայց վոչ թե փոխարինեն նրանց:

ԿՈՒՍԱԿՑԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՃԸ ԳՅՈՒՂՈՒՄ

Կուսակազմակերպությունների աճումը Մ. Տ. Կայանների և խորհրդատեսության բանվորների ու կոլտնտեսականների հաշվին: Ինչ վերաբերում է գյուղա—

կան կուսակազմակերպությունների աճումը Մ. Տ. Կայանների և խորհրդատեսությունների բանվորների հաշվին, ապա այստեղ մենք պիտի ծավալենք մեծ աշխատանք:

Պետք է Մ. Տ. Կայանների և խորհրդատեսությունների լավագույն առաջավոր բանվորներին՝ դրանց թվում և բավագույն, առաջավոր մասնագետներին քաշել կուսակցության մեջ:

Մ. Տ. Կայանների և խորհրդատեսությունների բանվորներին կուսակցության մեջ քաշելու աշխատանքը բավարար կերպով չի ծավալված:

Ինչ վերաբերում է կոլտնտեսականներին կուսակցության մեջ ներգրավելուն, ապա այստեղ պիտի լինել ավելի զգուշ և չղեկավարվել քանակով՝ գյուղական շրջանային մեծ կուսակազմակերպություն ունենալու կամ առեն մի կոլտնտեսությունում կոլտնտեսական խոչոր բջիջ ունենալու ցանկությամբ: Միայն այս դատողությամբ յերբեք չի կարելի ղեկավարվել, կոլտնտեսականին կուսակցության մեջ ընդունելու դեպքում:

Մենք պիտի կուսակցության մեջ ընդունենք ամենալավ կոլտնտեսականներին, կուլակի դեմ, կոլտնտեսության աշխատանքների լավ ցուցանիշների, կուսակցական գլխավոր դժի համար մղած պայքարում ստույգվածներին: Այդպիսիներին կուսակցության մեջ մենք պետք է ընդունենք: Մենք վոչ մի բույե չպետք է մոռանանք, վոր կոլտնտեսություններում դեռ կտն և կլինեն սեփականատիրական տրամադրություններ, վոր ալտորվա կոլտնտեսականը—դա յերեկվա սեփականատերն է: Նրան պետք է վերափոխել, մշակել, նրա վրա

գետ չափ ալիտի աշխատել: Հարկավոր է հիշել, վոր գետ կուլակային տարրերը թափանցում են կոլտնտեսութեան մեջ, վոր կոլտնտեսական գործին գետ ընդամադրութեան կա այնտեղ: Մենք այդ չափի մոտենանք:

Այս բոլոր ստամադրութեանների ազդեցութեանը կոլտնտեսական կուլ. բջիջի վրա չափազանց ուժեղ է: Յեթն այդ բջիջները կազմված լինեն ամենաուղիղ, թշնամու գետ կոլտնտեսութեան համար մղված պայքարում կոմված մարտիկներից, հապա այդ ազդեցութեանը սարսափելի է: Այդպիսի բջիջը կարող է իրեն հակադրել թշնամու և անկայուն ելեմենտների ճնշմանը: Ահա թե ինչու կոլտնտեսականների մասսայական և անխտիր ընդունելութեանը կուսակցութեան մեջ, կարող է կոլտնտեսական բջիջը կեղտոտել անկայուն և կուսակայուն ելեմենտներով: Իսկ այդ միայն կթուլացնի բջիջի ուժը, կթուլացնի նրա դիմադրական ընդունակութեանը կոլտնտեսականների մանր սեփականատիրական տրադիցիաների հանդեպ, միաժամանակ կոլտնտեսութեան գետ ուղղված թշնամի հոսանքների գետ տարվող պայքարում:

Ինչ վերաբերվում է կոմյերիտակում բջիջներին, ապա մենք պիտի աշխատենք, վոր յուրաքանչյուր կոլտնտեսութեանում լինի կոմյերիտական բջիջ: Տեղի ունենալ, վոր մեր կոմսոմոլը այդ աշխատանքը համապատասխան կերպով չի ծավալել: խորհրդատեսութեանների և Մ. Տ. կայանների հենակետային բջիջները պիտի չափ քառվ գոյութեան ցույց տան կոմյերիտականութեանը այն բանում, վորպեսզի յուրաքանչյուր կոլտնտեսութեանում կազմակերպվի կոմյերիտական բջիջ:

ԱՌԱՋԻԿԱ ԲԵՐԻՔԱՀԱՎԱԲԻ ՄԱՍԻՆ

Գյուղական կուսբիջների հիմնական աշխատանքներից մեկը առաջիկա բերքահավաքն է: Բերքը պետք է հավաքել վոչ այնպես, ինչպես անցյալ տարի: Առաջիկա բերքը պիտի հավաքել ավելի լավ, առանց կորուստի, կամ ամենամիլիմալ կորուստով: Դրա համար մենք ընթացիկ տարում ունենք ավելի խոշոր հնարավորութեաններ, մեծ փորձ, չափ մեքենաներ, կոլտնտեսականների ավելի գիտակցութեան և ակտիվութեան: Մեղ անհրաժեշտ է հաց հավաքել վոչ պակաս, այլ ավելի, քան անցյալ տարի: Այս տարին հնգամյակի յերրորդ վճռական տարին է: Այս տարի մենք գործի յենք գցում խոշոր թվով նոր կառուցված գործարաններ: Այս տարի պիտի ներդրենք նշանակալից փիլոսոփեր կառուցվող գիգանտ-գործարանների համար, վորոնք գործի կանցնեն 1932 թվին: Այս տարի մենք ներմուծում ենք արտասահմանից նոր կառուցված և վերակառուցված գործարանների համար հսկայական քանակությամբ սարքավորում: Մենք պետք է այս մեքենաների համար վճարենք, բայց վորպեսզի վճարենք, պիտի վրձարման միջոց ունենանք: Գյուղում և քաղաքում կան ելեմենտներ, վորոնք ձայնակցում են մեր թշնամիներին, վոր դժվար է վճարել և չափազանց չափ պետք է վճարել: Զի՞ կարելի արդյոք թուլացնել, վորպեսզի հեշտ լինի վճարել: Բայց այս ելեմենտներին չպիտի հավասարվել, այլ պետք է պայքարել նրանց դեմ:

Մենք մեր յերկրում անց ենք կացնում ինդուստրիալցում, մենք մեր յերկրում կառուցում ենք սոցիալիզմ: Այդ հեշտ գործն է: Այդ պահանջում է ուժերի մեծ լարվածութեան, բայց և վիկյան կամք, նա պահանջում

և միջոցների և ուժերի հսկայական ծախսում: Նոր կառուցված գործարանները կարող են մշակել խոշոր քանակությամբ դյուղատնտեսական հումուլթ, վուշ, կանեփ, ճակնդեղ, բամբակ և այլն: Ուրեմն և յերկրն ալելի ու ալելի արդյունք կստանա բանվորների և գյուղացիների համար: Մենք պետք և աշխատենք, վորպեսզի այդ կուլտուրաների ցանքի ծրագրերը կատարվեն և գերադասարվեն: Բերքահավաքը ժամանակին կաղմակերպելը հանդիսանում և հնգամյակի յերրորդ վճռական տարվա կարևորագույն խնդիրներից մեկը:

Ահա թե ինչու առաջիկա բերքահավաքին մենք պետք և լիովին ոգտադործենք այն հսկայական հնարավորությունները, վոր մենք ունենք դյուղում և այդ պեպքում բայլչեվիկյան բերքահավաքը ապահովված կլինի: Իսկ վորպեսզի յեղած բոլոր հնարավորությունները, ներքին ուժերը և ռեսուրսներն ոգտադործենք, դրա համար հարկավոր և բայլչեվիկյան լուրջ նախապատրաստություն և աշխատանք: Բերքահավաքի այս կաղմակերպչական բայլչեվիկյան նախապատրաստությունը տեղական կուսկաղմակերպությունները պիտի կատարեն առանց հետաձգելու:

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0189045

1932 7 509. (1/2 в.)

Н. П. ПОСТЫШЕВ

**О РАБОТЕ КОЛХОЗНЫХ ЯЧЕЕК и
РУКОВОДСТВЕ ИМИ**

Госиздат ССР Армении
Ереван - 1932